

Τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος Ἑσπέρας.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον μέχρι καὶ τῆς Δοξολογίας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἄγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας (γ') καὶ τοὺς ψαλμούς:

Κατὰ ἄλλην ἀρχαιοτέραν τάξιν κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἀναγινώσκεται ὁ 9^{ος} ψαλμὸς Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, καὶ εὐθὺς φάλλεται τὸ ὠρισμένον τμήμα τοῦ μεγάλου κανόνος καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου ἀπὸ τοῦ 8^{ου} ψαλμοῦ κ.έ., χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ 9^{ου} ψαλμοῦ. Ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον ἐν ταῖς ἐνορίαις.

Ψαλμὸς 8^{ος} (4).

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάριοι; ἵνατί ἀγαπάτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὅργιζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς 9^{ος} (6).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεφον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου

προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς ιβ' (12).

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου
ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

Μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ
τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν.

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

Μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς κδ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἐχθροί μου.

Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου
δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεὸς ὁ σωτὴρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος εἰσιν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς, κατὰ τὸ
ἔλεός σου μνήσθητί μου, σύ, ἕνεκεν χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει

ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἧ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσῃ αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου· καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς λ' (30).

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγὴ μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα. Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν

τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου καὶ τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ. Ἐπελήσθη ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός. Ὅτι ἤκουσα φόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροὶ μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

Κύριε, μὴ καταισχυνηθῆν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνηθίσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου.

Ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρουψας τοῖς φοβουμένοις σε! Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων·

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλμὸς 4' (90).

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀυλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεὸς μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα φάλλομεν τοὺς ἐφεξῆς στίχους εἰς ἦχον πλ. β'. Ἄρχεται δὲ ὁ ἀ' χορός.

Ἦχος Πα. ς

Μεθ η μων ο Θε ος γνω τε Ε θνη και ητ τα

σθε ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Επα κσ σε ται ε ως ε σχα τσ της γης

ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Ισχυ κο τες ητ τα σθε ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Εαν γαρ πα λιν ι σχυ ση τε και πα λιν ητ τη

θη σεσθε ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Και ην αν βλ ην βλ ευ ση σθε δι α σκε δα σει

Κυ ρι ος ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Και λο γον ον ε αν λα λη ση τε ου μη εμ μει

νη εν η μιν ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Τον δε φο βον υ μων ου μη φο βη θω μεν ουδ

ου μη τα ρα χθω μεν ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Κυ ρι ον δε τον Θε ον η μων αυ τον α γι

α σωμεν και αυτος εσται ημιν φοβος ο τι μεθ

ημων ο Θεος

Και εαν επαυτω πεποιθως ω εσται μοι εις

αγιασμον ο τι μεθ ημων ο Θεος

Και πεποιθως εσομαι επαυτω και σωθησομαι

δι αυτου ο τι μεθ ημων ο Θεος

Ιδου εγω και τα παιδια Α μοι εδωκεν ο

Θεος ο τι μεθ ημων ο Θεος

Ολαος ο πορευομενος εν σκοτει ει

δεφως μεγα ο τι μεθ ημων ο Θεος

Οικατοι κεντες εν χωρα και σκια θανατα

του φωσ λαμψει εφ υμασ ο τι μεθ ημων ο Θεος

Οτι παιδιον εγεννηθη Ημιν Υιος και

εδοθη ημιν ο τι μεθ ημων ο Θεος

Ου η αρχη εγεννηθη επι του μαυ

του ο τι μεθ ημων ο Θεος

Και της ειρηνης αυτη εκεστιν οριον ο τι
μεθ ημων ο Θεος

Και καλειται το Ονομα Αυτη μεγαλης β
λης αγγελος ο τι μεθ ημων ο Θεος

Θαυμαστος συμβλος ο τι μεθ ημων ο Θεος

Θεος ισχυρος εξισιαστης αρχων ει
ρηνης ο τι μεθ ημων ο Θεος

Πατηρ τε μελλοντος αιωνος ο τι μεθ ημων ο Θε
ος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι ο τι μεθ ημων ο Θεος

Και νυν και αι και εις τας αιωνας των
αιωνων αμην ο τι μεθ ημων ο Θεος

Μεθ ημων ωων ο ο Θε ε ε ο ο ο ο
τε Εθνη η η και αι αι η η τ τα α α σθε ο τι
μεθ ημων ωων ο ο Θε ε ε ο ο ο ο

ος

Ὁ ἀναγνώστης τὰ παρόντα τροπάρια:

Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε· τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ ψάλλομεν εἰς ἦχον β', ἀρχομένου καὶ πάλιν τοῦ α' χοροῦ.

Ἦχος Βου

Ἡ α σω μα τος φυ σις τα Χε ρθ βειμ α σι

γη τοις σε υ μνοις δο ξο λο γει

Ε ξα πτε ρυ γα ζω α τα Σε ρα φειμ ταις α

παν σταις φω ναις σε υ πε ρυ ψει

Τ ων Α γγε λων τε πα σα η στρα τι α τρι σα

γι οις σε α σμα σιν ευ φημει

Π ρο γαρ παν των υ παρχεις ο ων Πα τηρ και συν

α ναρχ ον ε χεις τον σον Υι ον

Κ αι ι σο τι μον φε ρων Πνευ μα ζω ης της

Τρι α δος δει κνυ εις το α μερες

Π α να γι α Παρ θε νε Μη τηρ Θε υ οι τς

Λο γς αυ το πται και υ πςργοι

Π ρο φη των και Μαρ τυ ρων παν τες χο ροι ως

α θα να τον ε χον τες τηνζω ην

Υ περ παν των πρε σβευ σα τε εκ τε νως ο τι

παν τες υ παρ χο μεν εν δεινοις

Ι να πλα νης ρυ σθεν τες τς πο νη ρς των Α

γγε λωνβο η σω μεν την ω δη η ην

Ὁ ἀναγνώστης τὸν τελευταῖο στίχο χῶμα:

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ σύμβολον τῆς πίσεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν πάλιν εἰς ἦχον β', ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ.

Ἦχος Βου ϑ

Π α να γι α Δε ε σποι να Θε ο το κε

πρε σβευ ε υ περ η μων των α μαρτω λων (τρὶς)

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ

Ἀρχαγγέλων πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρτω

λων (δύς)

Ἅγιε Ἰωάννη, Προφήτα καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρε σβευ ε υ περ η μων των

α μαρτω λων (δύς)

Ἅγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ

πάντες Ἅγιοι, πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρτω

λων (δύς)

Ὅσοι, θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι

τῆς οἰκουμένης, πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρτω

λων ς (δίς)

Μετὰ τὸν στίχον «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν», ψάλλεται καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὐ τινος ἐψάλη ὁ ἔσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, μη εγ κατα λι πης η μας τς

α μαρτω λς ς (δίς)

Θε ος ι λα σθητι η μιν τοις α μαρτω λοις ς

καὶ πάλιν

Θε ος ι λα σθητι η μιν τοις α μαρτω λοις ς

τὸ τρίτον

Θε ος ι λα σθητι η μιν τοις α μαρ τω λοις Δ

ὁ β' χορὸς τὴν κατάληξιν

Και ε λε η σον η χ μα α ας Δ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἐὰν μὲν τύχη Ἑορτὴ, λέγομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Τροπάρια.

Εἰ δὲ μὴ, τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ, τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β΄.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω, παγίδων πολλῶν· ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη· μὴ παρίδῃς, ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβεραῖ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ρά' (101).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἧ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου· ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγη ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἦγρῦπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνυον.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθη.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρός.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων,

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ,

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῆσονται.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

* * *

Ὁ ἱερεύς·

Προσευχὴ Μανασσῆ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἄστεκτος ἢ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἢ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεςιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὤρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν φάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος· Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνήσας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρεις)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς κατανουκτικὰ τροπάρια.

Ἦχος π̄ ᾱ Δι-θ

χ

Ελεησον ημας Κυριε Ελεη

σον ημας πασηςγαρ απολογιας ααπορην

τες ταυτην σοι τηνικεσι ανωως δεσποτη

αμαρτωλοι προσφεερομεν ελεησον η

μας

δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι ^Δ

Κυριε Ελεησον ημας ^Δ επι σοι

γαρ πεποιθοιθαμεν ^Δ μη οργισθης η ημιν σφοδρα

^Δ μη δεμνησθης των ανομιων ημων ^θ αλλε

πιβλεψον και νυν ως ευσπλαγχνος και λυτρωσαι

ημας εκ των εχθρων ημων ^Δ συ γαρ ειθε

οος ημων ^Δ και ημεις λαος σθ ^θ παντες

εργα αχειρων σθ ^Δ και το νομα σθ επι κεκλη

μεεθα ^θ

Και νυν και αι και εις τας αιωνων

αιωνων αμην ^Δ

Της ευσπλαχνιας την πυλην ανοιξον ημιν

ευλογημενη θεε ο το κε ^θ ελπιζοντες εις

σε μη αστοχη ησωμεν ^Δ ρυσθει ημεν δια

σθ των περιστασεων ^θ συ γαρ ειησωτη

ρια τσ γενηστων ^χ Χριστια ^θ νω ^Δ ωων

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε, εὔγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πέννης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς

τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα·
Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, τῇ α' ἑβδομάδῃ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται
τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὡς ἐν
τῷ Τριωδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ὥδῃς μὲ στίχον «Ἐλέησόν με,
ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον).

Ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἑβδομάδων τῆς μεγ.
Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ.
Τρίτης, ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς
ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν
νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ), ἀπὸ
σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς
μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ
Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα ὁμοῦ
μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι καὶ προηγοῦνται. Ἀπὸ
γ' ὥδῃς κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' 5' τῆς Θεοτόκου· μετὰ
τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἶτα τὰ 3 τοῦ
Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὅταν συμπληρωθοῦν οἱ
κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

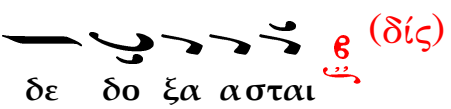
ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Δι-θ.

Β ο η θος και σκε παστης ε γε νε το ο μοι εις
 σω τη ρι αν ς τος μη θε ος και δο ξα σω αυ τον
 θε ος τς Πα τρος μη και υ ψω σω αυ τον εν δο ξω σ γαρ
 δε δο ξα σται (δίζ)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο θε ος ε λε ε η σον με
Ε κ νε ο τη τος Σω τη ρων ε ντο λω ων σκ κα
 τα φρο νη σας ο λον εμ πα θω σ α με λω ν ρα θυ μω ν
 πα ρη λ θον τον βι ον δι ο κρα ζω σοι Σω τη ρ καν εν τω
 τε λει σω σο ον με

Ε λε η σον με ο θε ος ε λε ε η σον με
Ε ρ ρι με νον με Σω τη ρ προ των πυ λω ων σκ καν

εν τω γη ρει ^Δ μη με απορριψεις Α δὲ κενον ^ε

αλ λα προ τῶ τε λῆς ὡς φι λαν θρωπος μοι δος πα ρα

πτω μα των α φε ε σιν ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Τ ην ου σι αν μῆ Σω τηρ κα τα να λω ω σας εν

α σω τι α ^Δ ε ρη μος ει μι α ρε των ευ σε βων ^ε

λι μωτ των δε κρα ζω ο Πα τηρ των οικτιρμων προ φθα

σας συ με οικτει ει ρον ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Ο λη σταις πε ρι πε σων ε γω υ πα αρ χω τοις

λο γι σμοις μῆ ^Δ ο λως υπ αυ των τετραυμα τισμαινυ ^ε

ε πλη σθην μω λω πων αλλ αυ τος μοι ε πι στας Χρι στε

Σω τηρ ι α τρε ευσον ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Ι ε ρευς με προ ἰ δων αν τι πα ρη ηλ θε και ο

Λευ ι της ^Δ βλε πων εν δει νοις υ πε ρει δε γυμνον ^ε αλλ

ο εκ Μαρίας ἀνατείλας Ἰησους ἐπι-
στας με οἰκτεειρον

Ο σι ἀτὸ Θεὸς ὁ πρεσβευε ὑπερ ὑμῶν

Σ υ μοι δι δὲ φωταυ γη εκ θει ας ἀ ἀνωθεν
προ μη θει ας χα ριν εκ φυ γειν των πα θων σκοτασμον

καὶ ἀσαι προ θυ μως τὸ σβι ὁ τατερ πνα Μα ρια
δι η γη μα α τα

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Υ πε ρσι ε Τρι ας η εν Μο να α δι προ
σκυ νη με νη α ρον τον κλοι ον απ ε μη τον βα ρυν
τον της α μαρ τι ας και ως ευσ πλαγχνος μοιδος δα κρυ
α κα τα νυ ξε ε ως

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Θ ε ο τ ο κ ε η ε λ π ι σ κ α ι π ρ ο σ τ α σ ι ι α τ ω ν
σε υ μ ν θ ν τ ω ν α ρ ο ν τ ο ν κ λ ο ι ο ν α π ε μ θ τ ο ν β α ρ υ ν
τ ο ν τ η σ α μ α ρ τ ι α σ κ α ι ω σ Δ ε σ π ο ι ν α α γ ν η μ ε τ α
ν ο θ ν τ α δ ε ξ α ι α ι μ ε

ᾠδὴ β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος π̄ Δι-Ϸ

Π ρ ο σ ε χ ε ο υ ρ α ν ε κ α ι α ι λ α λ η η η σ ω κ α ι α
ν υ μ η σ ω χ ρ ι ζ ο ν τ ο ν εκ Παρ θε ε ν θ σ α ρ κ ι ε π ι δ η
μ η σ α α ν τ α

Τροπάρια.

Ε λ ε η σ ο ν μ ε ο Θε ο σ ε λ ε ε η σ ο ν μ ε

Ω λ ι σ θ η σ α ω σ ο Δ α υ ι δ α α κ ο λ α α α σ τ ω σ
κ α ι β ε β ο ρ β ο ρ ω ω μ α ι α λ λ α π ο π λ υ υ ν α ι σ κ α μ ε Σ ω
τ η ρ τ ο ι σ δ α κ ρ υ υ σ ι

Ε λ ε η σ ο ν μ ε ο Θε ο σ ε λ ε ε η σ ο ν μ ε

Ο υ δ α κ ρ υ α ς δ ε κ α τ α ν υ υ ξ ι ν ε ε ε χ ω
ς δ ε κ α τ α ν υ υ ξ ι ν α υ τ ο σ μ ο ι τ α α υ τ α Σ ω τ η ρ ω σ

Θε ος δω ρη ησαι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Α πω λε σα το πτω το κτι ι στον κα α αλλος και

την ευ πρε ε πει αν μη και αρ τι κει ει μαι γυμ νος και

κα ται σχυ νο ο μαι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ην θυ ραν σα μη α πο κλει ση ης μοι το ο ο τε

Κυ ρι ε Κυ ρι ι ε αλλ α νοι ξο ον μοι αυ την με

τα νο ον τι ι σοι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε νω τι σαι τς στε ναγ μς τη ης ψυ χη η ης μη

και των ε μων οφθαλμων προς δε χς τς στα λαγ μς Σω τηρ

και σω σο ον με

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Φ ι λαν θρω πε ο παν τας θε λων σω θη η η ναι

συ α να κα α λε σαι με και δε ξαι ως α γα θος με τα

νο ὄντα α με

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Θεοτοκε σωσον η

μας

Αχραντε Θεοτοκε ε Παρθεε νεμο νη

πανυμνηη τε ι κε ευε εκτε νωσεις το σωθη ναι

η μας

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἦχος Δι-Θ

Ιδετε ι δετε ο τι ε γω ει μι Θε ος ο

μαν να ε πομβρη σας και το υ δωωρ εκ πετρας πη γα

σας παλαι εν ε ρη μω τω λα ω ω μϑ τη μο νη δε

ξι α και τη ι σχυ ι τη ε μη

Ελεησον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ιδετε ι δετε ο τι ε γω ει μι Θε ος ε

νω τι ζϑ ψυ χη μϑ τϑ Κυ ρι ϑ ϑ βο ων τος και α

πο σπασθη τι της πρω της αμαρ τι ι ας και φο βϑ

ως δι καστην και ως κρι την και Θεον

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Τι νι ω μοι ω θης πολυ αμαρτη τε ψυχη

ει μη τω πρωτω Καϊν και τω Λα με εχε κεινω

λιθοκτονη σα σα το σω μα κακω γι ι αις και

κτει να σα τον νεν ταις πα ρα λογοις ορμαις

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Παν τας τας προ νο ο μω πα ρα δρα μω σα ω ψυχη

τω Σηθ ω μοι ω θης τον Ενωσ ε ε μι μη σω

τον Ενωχη με τα θε σει τον Νω ω ε αλλ

ωφ θης πε νι χρα της των δι καιων ζωης

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Μονη ε ξη νοι ξας τας κα τα ρα κ τας της οργης

τω Θε ω σα ψυ χη μω και κα τε κλυ υ σας πα σαν ως

γηντην σαρκ και τας πρα ξεις και τον βι ι ον και ε μει

νας εκτος της σω στικης κι βω τω

Ο σι α τς Θε ς ς πρεσβευε υ περ υ μων ^Δ

Ο λη προ θυ μι ι α πο θω προ σε δρα μες Χρι

στω ^ε την πριν της α μαρ τι ας ο δον α πο οστραφει σα

^ε και εν ε ρημοις ταις α βα τοις τρεφο με ε νη και

τς τς κα θα ρως τε λς σα θει ας εν το λας ^ε

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ

Α ναρχε α κτιστε Τρι ας α με ρι στε Μο νας ^ε

με τα νο ον τα με δε ξαι η μαρ τη κο ο τα σω σον

^ε σον ει μι πλασμα μη πα ρι δης αλλα φει ει σαι και

ου σαι τς πυ ρος της κα τα δι κη ης με ^ε

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

Α χρα ντε Δε σποι να Θε ο γεν νη τορ η ελ πις ^ε

των εις σε προσ τρε χον των και λι μην των εν ζα λη ^ε τον

ε λε η μο να και Κτι στην και Υι ο ον σθ ι λε

ωσαι κα μοι ταις ι κε σι αις ταις σαις

Ῥδῆ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥχος Δι-θ

Σ τε ρε ωσον Κυ ρι ε ε πι την πε τραντων εν το

λω ων σθ σα λευ θει σαν την καρ δι αν μθ ς ο τι

μο νος α γι ος υ παρ χεις και Κυ ρι ι ος

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ην ευ λο γι αν τς Σημ κκ ε κλη ρω σω ψυ χη

α θλι ι α ς πλα τει αν την κα τα σχε σι ιν ως

Ι α φεθ ε σχεσεν τη γη η της α φε σε ε ως

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε κ γης Χα ραν ε ξελ θε της α μαρ τι ας ψυ χη

μθ δε ευ ρο εις γην ρε ς σαν α ει ζω ο ον α

φθα ρσι αν ην ο Α βρα α αμ ε κλη ρω σα α το

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Tον Αβραάμη κσας παλαιψυχη μσ κα τα

λιποον τα γην πα τρω αν και γε νο με νο ον με

τα ναστην τσ τστην προ αι αι ρε σιν μι μη ησαι

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Eν τη δρυ ι τη Μαμβρη φι λο ξε νη σας ο Πα

τρι α αρ χης τς Α γγε λς ε κληρω σα το ο με

τα γη ρα στης ε πα γγε λι ι ας το θη ρα α μα

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Tον Ι σα ακ τα λαινα γνσ σα ψυ χη μσ και νην

θυ σι ι αν μσ τι κως ο λο καρ πσ με νο ον τω

Κυ ρι ω μι μησαι αυ τσ τστην προ αι ρε ε σιν

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Tον Ι σμα η ηλ η κσας νη φε ψυ χη μσ εκ δι

ω χθε εν τα ως παι δι σκης α πο κυ η μα α βλε

πε μη πως ο μοιον τι πα α θης λαγ νευ σ σ σα

Ο σι α τῶ Θε ὄ ὄ πρεσβευε ὑπερ ὑ μων

Σ υν ε χομαικλυ δω νι και τρι κυ μι α Μη τερ πται

σμα α των αλλ αυ τη με νυν δι α σω σο ον και προς

ορ μον θει ας με τα νοι οι ας ει σα γα α γε

Ο σι α τῶ Θε ὄ ὄ πρεσβευε ὑπερ ὑ μων

Ι κε σι ον δε η σιν νυ νι Ο σι α προ σα γα

γῶ ὄ σα προς την ευσ πλαγχον πρε σβει α σῶ ὄ Θε

ο το κον α νοιξοντας θει ει ας ει σο δῶ ὄ μοι

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ὄ και Α γι ὄ Πνευ μα

τι

Μ ο νας απλη α κτιστε α ναρχε φυ σις η εν Τρι

α α δι ὑ μνη με νη ὑ πο στα σε ω ων η μας

σω σον πι στειπροσκυ νῶ ὄ ντας το κρα το ος ὄ

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ὄ νας των αι

ω νων α μην ^Δ

Tον εκ Πα τρος α χρονον Υι ον εν χρο νω Θε ο

κυ η η τορ ^Δ α πει ραν δρωσ α πε κυ η σα ας ξε

νον θαυμα μει να σα Παρ θε ε νος θη λα ζσ ς σα ^ε

Ῥδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Aκη κο εν ο ο Προ φη της ^ε την ε λευ σιν σθ

Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ^Δ ο τι μελ λεις εκ

Παρ θε νσ τικ τεσθαι ^ε και αν θρωποις δει κνυ σθαι αι και ε λε

γεν ^ε α κη κο α την α κο ην σθ και ε φο βη θην ^Δ

δο ξα τη δυ να α μει σθ Κυ ρι ι ε ^ε (δίσ)

Τροπάρια.

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Tο σω μα κα τε ερ ρυ πω θην ^ε το πνευ μα κα τε

σπι λω θην ο λος ηλ κω ω θην ^Δ αλλ ως ι α τρος Χρι

στε αμ φο τε ρα ^ε δι α με τα νοι ας μοι οι θε ρα πευ σον

^ε α πο λσ σον κα θα ρον πλυ νον δει ξον Σω τη ηρ μθ ^Δ

χι ο νος κα θα ρω τε ε ρον

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ο Σω μα σθ και Αι το αι μα σταυ ρθ με νος υ

περ παν των ε θη κας Λο ο γε το μεν Σω μα ι να

Α να πλα σης με το δε Αι μα ι να Α α πο πλυ νης με

το πνευ μα πα ρε δω κας ι να ε με προ σα α ξης

στετω σω Γεν νη το ο ρι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε ιρ γα σω την σω ω τη ρι αν εν με σω της γης

οι κτι ρμον ι να σω θω ω μεν εκ σι ως ξυ λω

α νε σταυ ρωσαι η Ε δεμ κλει σθει σα Α α νε ω γ νυ το

τα α νω τα κα τω η κτι σις τα ε θνη πα αν τα σω

θεντα προ σκυ νθ σι ι σε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Γ ε νε σθω μοι κο ο λυμ βη θρα το Αι μα το εκ

πλευ ρας σθ α μα και πο ο μα το πη γα σαν υ δωρ

της αφεσεως ι να ε κα τε ρω θε εν κα θαιρωμαι

χει ο με νος πι νων ως χεισμα και πο μα Λο ο γε

τα ζω η ρα σα λο γι ι α

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Κ ρα τη ρα η Ε εκκλη σι α ε κτη σα το την

πλευ ραν σα την ζω η φο ο ρον εξ ης ο δι πλως

η μιν εξ ε βλυσε κρσ νος της α φε σε ω ως και γνωσε

ως εις τυ πον της πα λαι της νε ας των δυ ω α α μα

Δι α θη κων Σω τηρ η ημων

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Γ υμ νος ει μι τσ 8 Νυμφω νος γυμ νος ει μι και

τσ γα μα α μα και δει ει πνσ η λαμ πας ε σβεσθη

ως α νε λαι ος η πα στας ε κλει σθη μοι οι κα θευ δον τι

το δει πνον ε βρωθη ε γω δε χει ρας και πο ο δας δε

θεις ε ξω εκ βε βλη ημαι

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Α με ριστον τη η ς σι α α συγ χυ τον τοις
προ σω ποις θε ο λο γω ω σε την Τρι α δι κην
μι αν Θε ο τη τα ως ο μο βα σι λει ο ον και συν
θρονον βο ω σοι το α σμα το με γα το εν υ ψι ι
στοις τρισσως υ μνο λο γη με ε νον

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Κ αι τικ τεις και πα αρ θε νευ εις και με νεις δι αμ
φο τε ρων φυ σει Παρ θε ε νος ο τεχ θεις και νι ζει
νο μς φυ σε ως η νη δυς δε κυ ει μη η λο χευ ς σα
Θε ος ο πα θε λει νι κα ται φυ σε ως τα α ξις ποι
ει γαρ ο σα βη λε ε ται

Ὁδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ.

Εκ νυκτος ορθριζοντα φιλανθρωπε φωτισον δε
ομαι και οδηγησον κα με εν τοις προσταγμα
σι ισθ και διδαξον με σωτηρ ποιειν το θεελη
μασ (δίζ)

Τροπάρια.

Ελεησον με ο θεος ελεησον με
Ως βαρυστηγνωμη φαραω τω πικρω γεγονα
δεσποτα Ιαννης και Ιαμβρης την ψυχην και
τοσωωμα και υποβουχιος νξ αλλαβοη
ηθησον μοι

Ελεησον με ο θεος ελεησον με
Τωπηλω συμπεφυρμαι ο τας τον νδν πλυνον με
δεσποτα τω λθτηρι των εμων δαακρυων δε
ομαι αισθ την της σαρκος μστολην λευκαςω
ως χι ο να

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Ε αν ε ρευ νη σω μα τα ερ γα Σω τηρ ^ε α παν τα

αν θρω πον ^Δ υ περ βαν τα ε μαν τον ^ε ο ο ρω ταις α

μαρ τι ι αις ^ε ο τι εν γνω σει φρε νων ^Δ η μαρ τον υ

υκ αγ νοι α ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Φ ει σαι φει σαι Κυ ρι ε τϛ πλα α σμα τος σϛ ^ε η μαρ

τον α νες μοι ^Δ ο τη φυ σει κα θα ρος ^ε α αυ τος υ

παρ χεις μο ο νος ^ε και αλ λος πλη νσ ου δεις ^Δ υ παρ

χει ε ε ξω ρυ πϛ ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Δ ι ε με Θε ος ων ε μορ φω θης ε με ^ε ε δει ξας

θαν μα τα ^Δ ι α σα με νος λε ρϛ ^ε και αι πα ρα λυ

τϛ σφι ι γ ξας ^ε Αι μορ ρϛ στη σας Σω τηρ ^Δ α φη κρα

σπε ε δϛ ρυ σιν ^ε

Ο σι α τϛ Θε υς υ περ υ μων ^Δ

Ρ ειθρον Ι ορ δα νει ον πε ρα σα σα εϋ ρες α να
παυσιν την α νω δυ νον σαρκος η δο νη ην εκ φυ
γυ ς σα ης και η μας ε ξε λθ σαις προ σευ χε ες Ο
σι α

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Σ ε Τρι ας δο ξα ζο μεν τον ε να Θε ον Α γι ος
Α γι ος Α γι ος ει ο Πα τηρ ο Υι ο ος και το
Πνε ευ μα α πλη ς σι α Μο νας α ει προ σκυ υ
νυ με νη

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ωνων α μην
Ε κ σθ ημ φι α σα το το φυ υ ρα μα σθ α φθο
ρε α ναν δε Μη τρο παρ θε νε Θε ος ο ο κτι σας

τς αι ω ωνας και η νωσεν ε αυ τω την των αν
θρωπων φν σιν

ᾠδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ

Ε βο η σα εν ο ληκαρ δι α μ προ ος τον
οι κτιο μο να Θε ον και ε πη κσ σε μ εξ α δσ
κα α τω τα τσ και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη
ην ζω ην μσ (δίς)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Α ντιστη θι και κα τα πο λε μη σον ω ως Ι
η σς τον Α μαληκ της σαρ κος τα πα θη και τς Γα
βα α ω νι τας τς α πα τη λς λο γι σμς α
ει ει νι κω σα

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Δ ι α βη θι τσ χρο νσ την ρε σαν φυ υ σιν
ως πριν η Κι βω τος και της γης ε κει νης γε νσ εν

κα α τα σχε σει της ε παγ γε λι ι ας ψυ χη

Θε ο ος κε λευ ει

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ω ς ε σω σας τον Πε τρον βο η σαν τα σω ω σον

προ φθα σας με Σω τηρ τσ θη ρος με ρυ σαι εκ τει νας

σθ υ την χει ρα και α να γα γε τσ βυ θσ

της α α μαρ τι ας

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Λ ι με να σε γι νω σκω γα λη νι ον Δε ε σπο

τα Δε σπο τα Χρι στε αλλ εκ των α δυ των βυ θων

της α α μαρ τι ας και της α πο γνω σε ως με προ

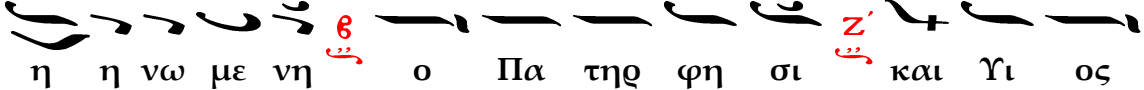
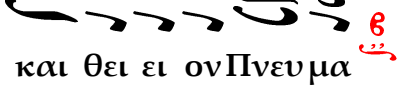
φθα α σας ρυ σαι

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

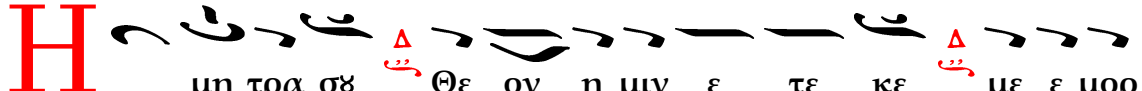

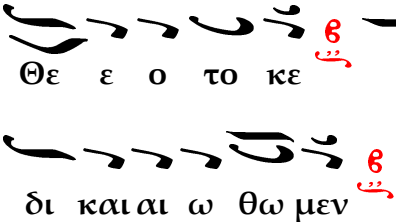
τι

Τ ρι ας ει μι α πλη α δι αι ρε τος δι ι αι

 ρε τη προ σω πικως και Μο νας υ παρ χω τη φυ σει

 η η νω με νη ο Πα τηρ φη σι και Υι ος

 και θει ει ον Πνευ μα

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α μην

Η μη τρα σθ Θε ον η μιν ε τε κε με ε μορ

 φω με νον καθ η μας αλλ ως Κτιστην παν των δυ σω πει

 Θε ε ο το κε ι να ταις πρε σβει ει αις ταις σαις

 δι και αι ω θω μεν

Εἶτα φάλλομεν ἀργῶς τὸ παρὸν.

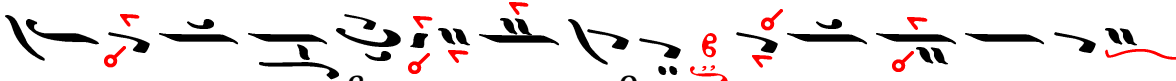
Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βου

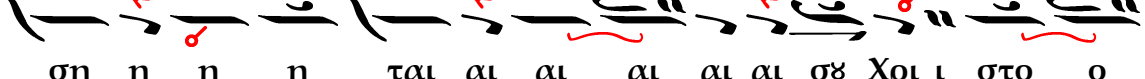
Ψ υ χη η η μ ς ς ς ς ψ υ υ υ υ χη η η

 μ ς α α να α α α στα α α τι ι ι ι ι

 ι ι κα α α α θε ε ε ευ δει εις το τε ε

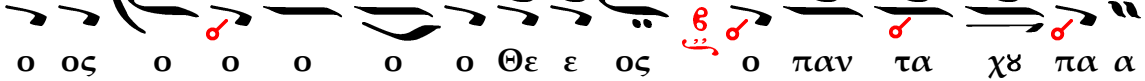
 ε λο ο ο ο ος ε ε ε ε γ ι ι ι ι ζει και αι

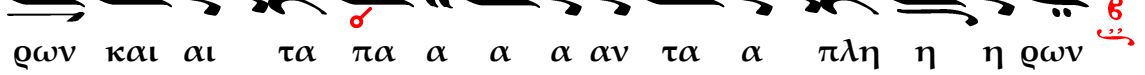

 με ε ε ελ λει ει ει εις θο ο ο ο ο ο ο

 ρυ υ υ υ βει ει ει ει σθαι α να α α νη η

 η η η ψο ο ο ον ϝ ϝ ϝν ι ι να φει ει ει ει

 ση η η η ται αι αι αι αι αι σϝ Χρι ι στο ο

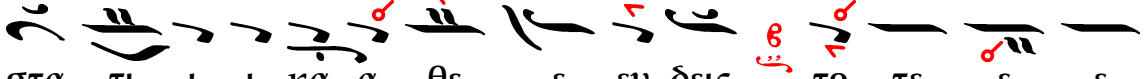

 ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ος ο παν τα χϝ πα α

 ρων και αι τα πα α α αν τα α πλη η η ρων

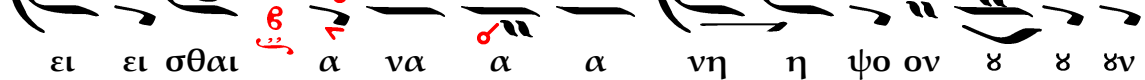
Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

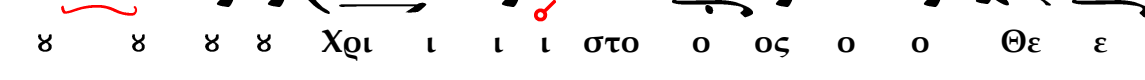

 Ψ υ χη η η μϝ ϝ ψυ υ χη η η μϝ α να

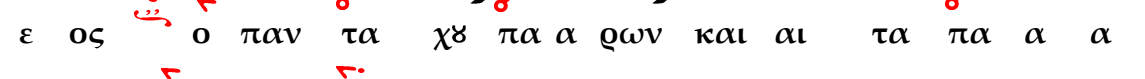

 στα τι ι ι κα α θε ε ευ δεις το τε ε ε

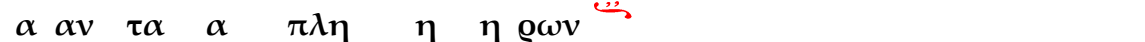

 λο ος ε εγ γι ι ι ζει και αι μελ λεις θο ο ο ρυ υ βει

 ει ει σθαι α να α α νη η ψο ον ϝ ϝ ϝν

 ι ι να φει ει ει ει ση η ται αι αι αι σϝ ϝ

 ϝ ϝ ϝ ϝ Χρι ι ι ι στο ο ος ο ο Θε ε

 ε ος ο παν τα χϝ πα α ρων και αι τα πα α α

 α αν τα α πλη η η ρων

Ὁδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ.

Η μαρτο μεν ἠ νο μη σα μεν ἠ δι κη σα μεν
ε νω πι ο ον σα ὄ δε συ νε τη ρη σα μεν
ὄ δε Ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω η μιν αλ
λα μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε λος ο των Πα
τε ρων Θε ος (δίς)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Τ ου Μα νασ ση ε πε σω ρευ σας τα εγ κλη μα
τα τη προ αι ρε ε σει στη σα σα ως βδε λυγ μα
τα πα θη και πλη θυ να σα ψυ χη προ σω χθι σμα α τα
αλλ αυ τῶ την με τα νοι αν ζη λῶ σα θερ μως κτησαι
κα τα νυ υ ξιν

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Τ ον Α χα αβ πα ρε ζη λω σας τοις μι α σμα
σι ψυ χη μι οι οι μοι γε γο νας σα ρ κι κων μο

λυ σμα των κα τα γω γι ον και σκευ ος αισ χρον των πα

θων αλλ εκ βα θης σθ στε να ξον και λε γε Θε ω τας

α μαρ τι α ας σθ

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε κλει σθη σοι ς ρα νος ψυ χη και λι μος Θε

ς κα τε λα βε ε σε ο τι τοις Η λι ς τς

Θεσ βι τς ως ο Α χα αβ η πει θη σας λο γοις πο τε

αλ λα τη Σα ρα φθι α ο μοι ω θη η τι θρε ψον Προ

φη τς ψυ χην

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε νε προ η σεν Η λι ς πο τε δις πεν τη κον τα

της Ι ε ζα α βελ ο τε τς της αι σχυ νης προ

φη τας κα τη να λω σεν εις ε λε γχον τς Α χα αβ αλ

λα φευ γε την μι μη σιν των δυ ω ψυ χη και κρα ται

ω θη η τι

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τ ρι ας α πλη α δι αι ρε τε ο μο ρ σι ε

Μο νας α γι ι α φω τα και φως και α γι α

τρι α και εν α γι ον υ μνειται Θε ος η Τριας αλλ

α νυμ νη σον δο ξα σον ζω ην και ζω ας ψυ χη τον

παντων Θε ον

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Υ μνημεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε

Θε ο γεν νη η τορ ο τι της α χω ρι στη Τρι

α δος α πε κυ η σας τον ε να Υι ον και Θε ον και

αυ τη προ η νε ω ξας η μιν τοις εν τη γη τα ε

πα ρα νι ι α

Ὦδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Ο ν στρατι αὶ ἄρα νων δοξαζοσὶ και φρουττει
τα Χερσβιμ και τα Σεραφιμ πα ασαπνο η και
κτι ι σις υ μνει τε ευ λο γει ει τε και υ περ υ
ψα ο τε εις παντας τας αι ω νας (δίζ)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Δ ι και ο κρι ι τα Σω τηρ ε λε η σον και ρυσαι
με τσ πυ ρος και της α πει λης η ης μελ λω εν τη
κρι ι σει δι και ως υ πο στη η ναι α νες μοι προ
τε ε λθς δι α ρε της και με ε τα νοι ας

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ω ς ο Λησ της εκ βο ω σοι Μνησθητι ως Πε
τρος κλαι ω πικ ρως Α νες μοι Σω τηρ κρα α ζω ως ο
Τε λω ω νης δα κρυ ω Ως η Πο ορ νη δε ξαι
μσ τον θρη η νον κα θως πο τε της Χα α να ναι ας

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Την σηπεδο ονασωτηρ θεραπευσον της τα

πεινης μψυχης μου νειατρε μααλαγμα μοι

επιιθες και ελαιον και οι οινον εργα

μετανοι οιας κατα νυξιν μετααδακρων

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Την Χανα ναιαιανκαγωμιμμενος ελε

ησον με βοωτω Υιω Δαυιδ ααπτομαι τσ

κρασπεεδσ ως η Αιμορροσσ σα κλαιω

ως η Μααρθα και Μαρια επιι Λαζαροσ

Τριαδικόν.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Αναρχε Παατερ Υιε συν αναρχε Πα

ρα κλητε αγαθε Πνευμα το ευθες Λοογσ Θεσ

Γεννηητορ Πατροσ αναρχσ Λοογε Πνευμα

ζων και κτι ι ζον Τρι ασ Μο νας ε λε ε η σον με

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ω ς εκ βα φης α λθρ γι δος Αχ ραν τε η νο

η τη πορ φυ ρις τσ Εμ μα νσ ηλ ε εν δον εν τη

γα στρι ι σσ η σα ρξ συ νε ξυ φα αν θη ο θεν

Θε ο το ο κον εν α λη θει α σε ε τι μω μεν

Ῥδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ.

Α σπο ρσυλ λη ψε ως ο το κος α νε ρ μη νευ

τος Μη τρο ος α ναν δρσ α φθο ρος η κυ η σις Θε

σ γαρ η γεν νη σις και αι νο ποι ει τας φυ υ σεις δι

ο σε πα σαι Αι γε νε αι ως Θε ο νυ μ φον Μη

τε ρα ορ θο δο ξω σ με γα λυ νο ο μεν

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τας νοσῶσι ὡς μενος πτωχοῖς ἐγγελιζέ-
το Χριστός ὁ Λόγος κυλῶς ἐθεράπευσέ-
των αἰσθησθὲν ἀμαρτωλοῖς ὡμίλει-
της ἰατρῆς γὰρ τὴν ψυχὴν προμέτα-
στασαν ἐπιγαγεν ἀφ᾽ ἡσυχαιῶν

Ελεῖς με ὁ Θεὸς ἐλεῖς με

Τελωνῆς ἐσωζέτω καὶ Πορθη-
ζέτω καὶ Φαρισαῖος ἀρχαῖς τε κρι-
νέτω ὁ μὲν γὰρ ἰλασθῆτι ἡ δὲ ἐλεῖ-
σον με ὁ δεῖκομαι ζεβων ὁ Θεὸς
ἐχαρίστω σοὶ καὶ ἐξήσυχαισεν αἰσθησθὲν

Ελεῖς με ὁ Θεὸς ἐλεῖς με

Ζαχαρίας Τελωνῆς ἢ ἀλλομῶς δι-
εσωζέτω καὶ Φαρισαῖος ὁ Σιμων ἐσφαλ-
έτω καὶ Πορθη ἐλαμβάνε-
τας ἀφ᾽ ἡσυχαιῶν λύσεις πα-
ρά τῶν ἐχόντων ἰσχυρὰ ἀφ᾽ ἡσυχαιῶν

ας ^Δον ψυχη σαυτη ι λε ω ωσαι ^θ

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Τ ην Πορνην ω τα λαι να ^Δ ψυ χη μη ουκ ε ζη λω

σας η τι ις λα βσ σα ^Δ μυ ρσ το α λα βασ τρον ^Δ συν

δα κρουσιν η λειψε ^Δ τσ ρσ πο δας τσ Κυ ρι ι ς ^θ ε

ξε μα ξε δε ταις θρι ξι ^Δ των αρ χαι ων εγκλη μα

των ^Δ το χει ρο γρα φον ρηγ νυν τοσ αυ τη ^θ

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Τ ασ πο λεις αις ε δω κε ^Δ Χρι στος το Ευ α γγε λι

ον ψυ χη η μη εγ νωσ ^Δ ο πως κα τη ρα θη σαν ^Δ φο

βσ το υ πο δει γμα ^Δ μη η γε νη ωσ ε κει ει ναι ^θ

ταις εν Σο δο μοις γαρ αυ τας ^Δ ο Δε σπο της πα ρει

κας ^Δ ε ως Α δσ κα τε δι κα α σε ^θ

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Μ η χει ρων ω ω ψυ χη μη ^Δ φα νης δι α πο γνω

σε ως της Χα α να ναι ας ^Δ την πι στινα κσ σα σα ^Δ δι

ης το θυ γα τριον Δ λο ο γω Θε ς ι α α θη ς Γι
ε Δαυ ιδ σω σον κα με Δ α να βο η σον εκ βα
θς Δ της καρ δι ας ως ε κει νη Χρι σω ς

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

A γι ε τς Θε ς ς πρε σβευ ε υ περ υ
μων Δ

A ν δρε α σε βα σμι ε Δ και Πα τερ τρισμα κα ρι
στε Ποι μη ην της Κρη της Δ μη παυ ση δε ο με νος Δ υ
περ των σε υ μνς εν των Δ ι ι να ρυ σθω μεν πα α σης
ς ορ γης και θλι ψε ς ως και φθο ρας Δ και πται σμα των
λυτρω θω μεν Δ οι τι μων τες ς την μνημην α ει ς

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω Δ και Α γι ω Πνευ μα
τι Δ

Π α τε ρα δο ξα σω μεν Δ Υι ον υ πε ρυ ψω σω
μεν το θει ει ον Πνευ μα Δ πι στως προσκυ νη σω μεν Δ Τρι
α δα Α χω ριστον Δ Μο ο να δα κατ ς σι ι αν ς ως

φως και φω τα και ζω ην και ζω ας ζω ω ποι ο
σαν και φω τι ζσαν τα πε ρα α τα

Θεοτοχίον.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

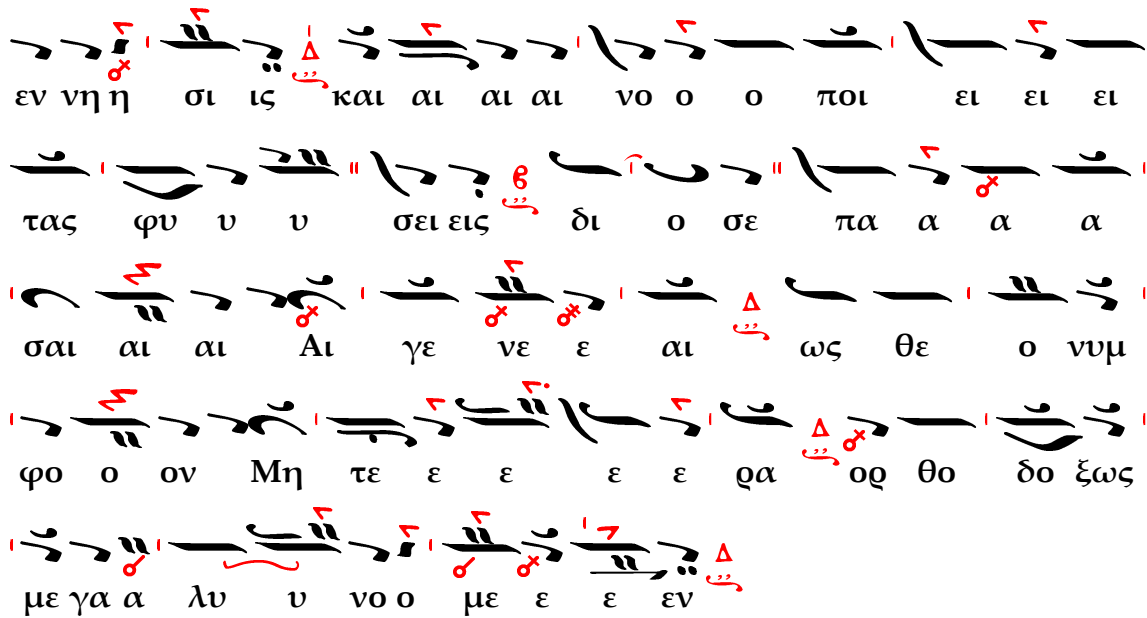
Την Πολιν οφυ λατ τε Θε ο γεν νη τορ πα να
γενε εν σοι οι γαρ αυ τη πιστως βα σι λευ ο σα εν
σοι και κρα τυ νε ται και αι δι α σβ νι κω ω σα τρο
πα ται παν τα πει ρα σμον και σκυ λευ ει πο λε μι
ος και δι ε πει το υ πη κο ο ον

Και αὐθις ψάλλομεν οἱ δύο χοροί

τὸν Εἰρμόν, εἰς μέλος ἀργόν.

Ἦχος Βου θ

Α α σπο ρθ ο συλ λη η η ψε ως ο το
κος α νε ε ερ μη νευ τοσ μη η η τρο ο ος α
να α αν δρθ ο α φθο ρο ο ος η κυ υ
η η σι ις Θε ε ο ο ο γαρ η η η γε

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ φάλλομεν τὸ ἐπόμενον τροπάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Κυριε των δυναμεων μεθ ημων γε εν
ναλ λον γαρ εκτος σβο η θον εν θλιψεσιν εκ
εχομε εν Κυριε των δυναμεων ελεησον
η μας

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στερεω ματι της δυναμεως αυτη

Κυριε των δυναμεων μεθ ημων γε εν
ναλ λον γαρ εκτος σβο η θον εν θλιψεσιν εκ
εχομε εν Κυριε των δυναμεων ελεησον
η μας

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αυτον κατα το πληθος της μεγαλωσυ

νης αυτη

Κυριε των δυναμεων μεθ ημων γε εν
ναλ λον γαρ εκτος σβο η θον εν θλιψεσιν εκ

ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·
αι νει τε αυ τον

εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α α ρα

Kυ ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε

νσ αλ λον γαρ ε κτος σβ ο η θον εν θλιψεσιν εκ

ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αινείτε αὐτὸν

εν χορ δαιαις και ορ γα α α νω

Kυ ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε

νσ αλ λον γαρ ε κτος σβ ο η θον εν θλιψεσιν εκ

ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
πα σαπνο η αι νε σα α τω τον

Κυ ρι ον ^u_γ

Kυ ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε

νθ ^u_δ αλ λον γαρ εκτος σβ ο η θον εν θλιψεσιν εκ

ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας ^u_δ

‘Ο α’ χορός· Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ^u_γ

‘Ο β’ χορός· Αινεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι ^u_γ της δυ να με ως αυ

τθ ^u_γ

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ·

Kυ ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε

νθ ^u_δ αλ λον γαρ εκτος σβ ο η θον εν θλιψεσιν εκ

ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η ^u_γ μα α α ^u_δ ας

‘Ο ἀναγνώστης·
Δόξα.

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν, Σῶτερ, ὑμνησαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε παισιμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος· Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι

τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ α΄ χορός·

Ἦχος Δι-Θ

Π α να γι ι α α Θε ο το ο ο κε το ον
χο νο ο ον τη η ης ζω η ης μ ε μ η ε εγ
κα α τα λι ι ι π ης με αν θρω πι νη προ ο ο
στα σι ι ι α α μη κα τα α πι στε ευ ση ης
με αλλ αυ τη η αν τι ι ι λα α β ε
και αι ε ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

Ὁ β΄ χορός·

Ἦχος Δι-Θ

Τ ην πα α α σαν ε ε ελ πι δα α μ ε εις
σε ε ε α να α α τι θη η μι Μη η τερ τ ε Θε
ε ε φυ λα ξον με ε υ υ πο ο τη η η ην σκε
ε π η η ην σ ε ε ε

Ὁ ἀναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός,

Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου· τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

[Καὶ πάλιν τρισάγιον κ.λπ. Κύριε, ἐλέησον (12άκις).]

* Τὸ τρισάγιον τοῦτο παραλείπεται συνήθως χάριν συντομίας.

* * *

Καὶ τὰς ἐπομένας εὐχάς·
Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
(Ποίημα Παύλου Μοναχοῦ
Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος)

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει, ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμη, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρῶρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοιξῇ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καί, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθῆς, καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπία, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα
εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
(Ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ

πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοιμήσον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σῶση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ια' 22-26, Ματθ. ζ' 7-8). Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει

τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἶπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, ἄρθῃτι καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσει ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἂν εἶπῃ.

διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καὶ εὕρησεται, κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ λαός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰς κεφαλὰς λέγει ὁ ἱερεὺς·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα βλέπων πρὸς τὸν λαὸν λέγει τὰς δεήσεις, ἀποκρινομένων ἡμῶν εἰς ἐκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἦπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν.

Ἦπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ἦπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἦπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ἦπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ἦπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἦπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἦπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ἦπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς. Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς. [Τοὺς κτίτορας τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης], τοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ διδασκάλους καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένους καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

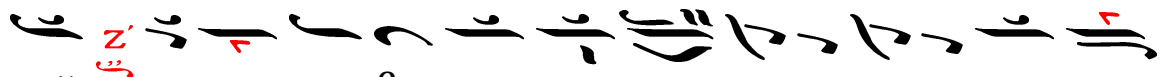

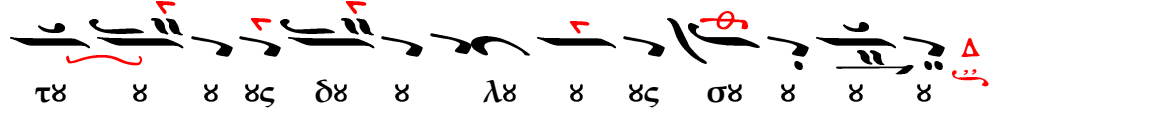
Εἶπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ λαμβάνομεν συγχώρησιν παρὰ τοῦ ἱερέως, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος:

Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ.

Ἦχος Δι-Ϡ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σα
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
ε ερ τϠ Ϡ Ϡ Ϡ Θε Ϡ Ϡ Ϡ τϠ Ϡ Υ υ ψι ι ι

 στὸ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ

 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως

 τὸ ς ς ςς δς ς λς ς ςς σς ς ς ς

καὶ σύντομον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος ΠαϠ

Π α αν των προ ο στα τευ εις Α γα θη των κα τα
 φευ γον των εν πι ι στει τη κρα ται α σϠ χει ρι
 αλ λην γαρ εκ ε χο μεν α μαρ τω λοι οι προς Θε ον
 εν κιν δυ νοις και θλι ψε σιν α ει με ση τει ει αν οι
 κα τα καμ πτο με νοι υ πο πται σμα α των πολ λων Μη
 τε ερ τϠ Θε ς τϠ Υ ψι ι στϠ ο θεν σοι προς πι πτο
 μεν ρυ σαι πα σης πε ρι στα σε ως τϠς δς λς ςς ς ς ς

Εἶτα ὁ ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.
